

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisvrgensis

Continens. Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiarium, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Conseruatorium auctoritate Basilien. Concilij concessum Monasteriis in
Scheyrn, Fürstenueld, Münster, Vndensdorff, Geysenfeld & Aug. &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13591

diantur. Nos igitur volumus & auctoritate vniuersalis Ecclesie de ceteris in his quod tenori constitutionis huiusmodi in judicio & extra vbiunque exhibitus fuerit, vel ostensus in omnibus stari debeat & fides adhiberi. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis decreti & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumperit indignationem omnipotentis Dei & vniuersalis Ecclesie se nouerit incursum. Datum Basilea Calen. Augusti anno a nativitate Domini Millesemo quadragesimo tricesimo quinto,

Johannes Freudenberg.

Confirmatio Papæ Martini omnium bonorum
Monasterij.

MARTINVS Episcopus seruus servorum Dei, dilectis filiis Praeposito & Conuentui monasterij beate Marie in Vndensdorff, p Praepositum soliciug bernari ordinis sancti Augustini Frisingen, Dioc. salutem & apostolicam benedictionem. Cum à nobis petitur quod justum est & honestum tam vigor & quietus quam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officij nostri ad debitum perducatur effectum. Eapropter dilecti in Domino filij vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu personas vestras & monasterium vestrum beatæ Marie prædictum in quo diuino estis mancipati obsequio cum omib[us] bonis que in presentiarum rationabiliter possidetis aut in futurum justis modis præstante Domino poteritis adipisci sub beati Petri protectione suscipimus atque nostra omnes libertates & immunitates à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus sive per privilegia, sive per alias indulgentias vobis & monasterio vestro concessas, nec non libertates & exemptiones secularium exactiōnum à Regibus & Principibus & aliis Christi fidelibus rationabiliter vobis & eidem monasterio vestro indultas sicut eas justè & pacifice possidetis nobis & per nos eidem monasterio vestro concessas auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ susceptionis, confirmationis & communicationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumperit indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum, eius se nouerit incursum. Datum Rome apud sanctos Apostolos XIII. Calen. Maij. Pontificatus nostri anno octauo.

Conseruatorium auctoritate Basiliæ. Concilij concessum Mo nasteriis in Schebyn, Fürstenfeld, Münster, Vndensdorff, Geysenfeld & Aug. &c.

SAcrosancta generalis synodus Basiliæ, in spiritu sancto legitime congregata vniuersalem Ecclesiam representans, dilectis Ecclesiæ filiis Abbatii Monasterij beatæ Marie virginis aliis Scotorum Wieni, Patavii, Dioc. Praeposito Salzburgi, ac Decano Augsten, salutem & omnipotentis Dei benedictionem, Ad compescendos conatus nepharios peruersorum, qui personas & loca Ecclesiastica super bonis & juribus suis offendere & multipliciter perturbare molestias non verentur tanto magis per nos decet oportuno remedio prouidere quanto per amplius turbationes huiusmodi & molestiae in diuinę maiestatis offensam, nec non Ecclesiæ libertatis redundare dispendium dinoscuntur,

Dudum

Dudum siquidē cum in diuersis mundi partibus consules ciuitatum & reatores nec nō alij qui potestatē habere videbantur tot onera frequenter imponerent Ecclesiis ut deterioris conditionis factum sub eis sacerdotum videbatur quam sub Pharaone fuisse, qui legis diuinæ notitiam non habebat quicq; omniibus aliis seruituti subactis sacerdotes & possessiones eorum in pristina libertate dimisit & de publico eis alimoniam ministravit. In Concilio Lateranen. ecclesiæ immunitati prouidendo sub anathematis distinctione prohibitu exiit, ne Consules Rectores aut alij p̄dicti ecclesiæ & viros Ecclesiasticos talliis seu collectis aut exactiōibus aliis aggrauare p̄sumerent transgressores & fautores eorū p̄cipiendo anathematis sententiaz subiacere donec satisfactionē impenderent cōpetentem. Et etiam deinde in generali concilio editum fuerit q; si Episcopi forte simul cū clericis etiā si tantā necessitatē, vel vtilitatem inspiccerent ut absq; villa coactione ad relēuandas communes vtilitates vel necessitates vbi laicorum non supereterent facultates subsidia p̄ ecclesiæ laicis ducerent concedenda minime super hoc consulto Romano Pontifice concessiones & sententiae quæ à talibus, vel de ipsorum mandato forent, pmulgatae essent irrita & inanes nullo vñq; tēpore valitare ac etiam in ipso generali concilio decretū exiit illum qui infra tempus sui regiminis propter fractionem constitutionum, vel sanctionū huiusmodi sustinere et anathema tanq; post illud non esset ad satisfactionis debitū cōpellendus, nec non ipsius successorem q; non satisfaceret cōpetenter cum succederet in onere q; substitueretur in honore. Postmodū felicis recordationis Honori PP. III. Romanus Pontifex attente considerans q; quondam Fridericus secundus olim Rom. Imper. tunc sub obedientia & deuotione S. Romanae Ecclesiæ p̄sistens ad laudem eiusdē Ecclesiæ & sacri decus Romanū Imperij cupiens ut expurgatis quorundā errorib. & iniquis statutis penitus destitutis de cætero Ecclesiæ & Ecclesiast. p̄sonæ plena vigore quiete & secura libertate gauderent ac piē & justè attendens q; quorundam peruersorum iniquitas adeo habundauerat vt non dubitarent contra ecclesiasticam disciplinam & sacros canones statuta sua constringere aduersus Ecclesiasticas personas & Ecclesiasticam libertatē edicitali lege huiusmodi statuta iniqua irritauerat & preceperat irrita nunciari & omnia statuta & consuetudines quæ ciuitates & loca potestates, vel consules aut quæcunq; alia personæ contra libertatē Ecclesiæ, vel personas Ecclesiasticas a bona huiusmodi edere vel seruare temptarent contra canonicas vel Imperiales sanctiones de ipsorum Capitularibus infra duos menses post ipsius legis publicationem penitus oboleri ficerent. Et si de cætero talia attemparent illa ipso jure decreuit esse nulla & eos sua jurisdictione priuatos, nec non locum vbi talia deinceps p̄sumpta fuissent Banno mille marchiarum auri fisco. Imperiali p̄ceperat subiacere. Potestates verò, Consules, Statularii & scripores statutorum predicatorum, nec non Consiliarij locorum ipsorum qui secundum statuta & consuetudines memorata iudicarent ex tunc essent p̄lo jure infames quorum sententias & actus legitimos statuerat aliqualiter non tenere. Quodque si per annum p̄fatarum constitutionum intenti forent contemptores bona eorum per totum Imperium mandauit impune ab omnibus occupari salois nihilominus aliis p̄nis contratales in eisdem generalibus Conciliis promulgatis. Et insuper voluit idem tunc Imperator quod nulla communitas, vel persona publica seu priuata collectas seu exactiones angarias, vel per angarias Ecclesiæ, vel alios locis aut Ecclesiasticis personis huiusmodi imponere, seu inuadere Ecclesiastica bona p̄sumere, quod si fecerit & requisita ab Ecclesia, vel imperio huiusmodi emēdere contemneret tripliciter refunderet, & nihilominus Banno Imperiali subiaceret quod sine satisfactione

Metrop. Salini, Tom. III.

pp 3

debita

debita nullatenus remitteretur. Statuit insuper quod quæcunque communitas vel persona per annum in excommunicatione propter libertatem. Ecclesia violatam persistet ipso jure similiter dicto. Banno Imperiali subiaceret, à quo nullatenus extraheretur, nisi prius ab Ecclesia beneficio absolutionis obtineto. Et insuper ordinauerat ut nullus Ecclesiastica personam in criminali questione vel ciuili adjudicium seculare trahere præsumeret contra eisdem canonicas sanctiones & constitutiones Imperiales, quod si secus faceret auctor à jure suo caderet & judicatum non teneret & judec fore ex tunc judicandi potesta, et priuatus quodque judices temporales qui clericis & personis Ecclesiasticis justitiam denegare præsumerent tertio requisiti suam jurisdictionem amitterent. Constitutionem ipsam de consilio etiam fratrum suorum sanctæ Romanae Ecclesie Cardinalium qui tunc erant auctoritate apostolica approbans & confirmans ipsam mandauit in uiolabiliter obseruari. Nec non statutarios & servatores ac violatores prædictos excommunicatos eadem auctoritate nunciari. Et deinde ad audienciam diuine memorie Caroli quarti etiam Romanorum Imperatorum semper Augsti deducto quod nonnullæ seculares personæ in potestatibus & officiis publicis constitute, videlicet Dukes, Marchiones, Comites, Barones, milites & alij Domini temporales, nec non consules ciuitatum opidorum, villarum & locorum Restores in diversis prouinciis eiusdem Imperij Dei timore postposito, statuta singularia & iniquas ordinationes motu proprio & de facto contra ipsas personas Ecclesiasticas & Ecclesiistarum libertates & eorum priuilegia cōsiderunt illig; de facto & publice utebātur contra canonicas & legitimas sanctiones ut pote quod nulla bona temporalia in potestatem Ecclesiasticam transfererentur. Et ne clerici in sacris ordinibus constituti ad agendum & testificandum in ciuilibus & maximè in piis causis aliquatenus admittentes, quodq; excommunicati laici & publicè denunciati in ciuili foro minime repellerentur, & insuper prædicti Domini temporales Consules & Rectores secularem potestatem res & bona clericorum occuparent, arrestarent & oblationes Christi fidelium minuerent atq; restringerent, exactiones & callias indebitas de bonis & redditibus Ecclesiistarum exigenter & extorquerent, possessiones Ecclesiistarum & personarum earundem deuastarent incediis & rapinis contractus inter clericos & laicos factos legitime ad libros ciuitatum, villarum & locorum patitorum inscribere & sigillare recusarent donataque & legata ad fabricas & Ecclesiistarum structuras contra prælatorum voluntatem & aliorum quorum intererat temere usurpare præsumerent ac in fraudem & odium clericorum de bonis etiam & rebus earundem clericorum, quæ non causa negotiationum, sed pro eorum propriis visib; per eorum terras ducebant seu duci faciebant thesolum exigere & recipere non verebantur & confugientes ad Ecclesiastas & eorum cimiteria, deinde extrahere cōtra canonicas & Imperiales sanctiones hujusmodi præsumperant & præsumebant. Idem Carolus Imperator tanq; Christissimus Princeps, volens in præmissis prouidere de remedio salutari etiam de quorundam Ducum, Principum, Comitum, Baronum, Militi fidelium q; sitorū sacri Imperij, spedicti cōsilio auctoritate Imperiali q; cunq; statuta accōneudines prædictas tanq; per canonicas & ciuiles sanctiones expreſſe reprobata cassavit, irritavit & annullavit ac casilla iurita nullius esse voluit robotum, vel momenti præcipiens sub imperiali Banni pæna vniuersis & singulis Principibus & Dominis temporalibus Consulibus potestatibus & alijs in officiis publicis in eodem Imperio constitutis quatenus ex tunc ipsorum statuta & ordinaciones sicut in præiudicium Ecclesiastice libertatis edicta fuerant omnino revocarent & de luce tollerent, quodque secundum ea non iudicarent amplius

amplius nec sententias dictarent aut de eisdem in iudicio vel extra iudicium, quomodolibet pro se & contra eandem Ecclesiasticam libertatem potirentur, pronunciauit insuper & eadem decreuit auctoritate quod quicunque laicus cuiuscunq; conditionis aut status existaret ausu sacrilego & propriæ temeritatis audacit lasser dotem vel clericum secularem vel religiosum dissidaret, proscriberet, captiuaret, spoliaret, occideret, mucilaret aut in carcere detinere vel huiusmodi maleficia perpetrantes scienter receptaret vel eis fauorem præstaret præter poenas à sacris canonibus & legalibus sanctionibus in tales iuictas eo ipso redderetur intamis & omni honore priuatus nec ad placita vel consilia nobiliu[m] admitteretur quoquis modo. hortans insuper in Domino & requirens ecclesiasticos prælatos in illis partibus in quibus committerentur talia constitutos ut legem imperiale, huiusmodi per eorum Ecclesias & synodos publicarent ne transgressores huiusmodi per simulatam ignorantiam suam valerent in hac parte malitiam excusare protinus in constitutionibus & sanctionibus conciliorum & Honorij prædictorum ac imperialibus prefatis plenius continetur. Cum autem sicut lamentabili querela dilectorum Ecclesiarum filiorum Abbatum Monachorum & Conuentuum in Scheyern, sanctæ Crucis Monasterij in Münster, sancti Zenonis in Geisenfeld ordinis sancti Benedicti, Beatae Marie Virginis in Fürstenfeld Ordinis Cisterciensis ac Præpositi Decani & Capituli Beatae Mariæ virginis in Vendenstoff ordinis sancti Augustini Canonicorum regulatum, nec non dilectorum Ecclesiarum filiarum Abbatissæ Monialium & Conuentuum sanctæ Clare ordinis sancti Francisci de secunda regula, Monasteriorum Ratisponensis & Frisingensis diocesis & aliorum eisdem Monasteriis tam in spiritualibus quam in temporalibus subditorum, nuper, acceperimus quomodo no[n]nulli Principes, Dukes, Barones, Comites, Milites, & seculares & potestates eorundem, constitutionum & sanctionum Canonicorum & legalium forsan ignari contra ipsas ab Abbatibus Monachis & Conventibus Præpositoque Decano & Capitulo nec Abbatissæ & monialibus Monasteriorum prædictorum communiter vel diuisim forsan tallias & gabelias ac alias exactiones illicitas ha[ec]tenus extorserint, adhuc & extorquere nituntur, ac etiam bona Abbatum Monachorum, & Conuentuum, Præpositique Decani & Capituli ac Abbatissæ & monialium Monasteriorum prædictorum nec non eisdem tam in spiritualibus quam in temporalibus subditorum communiter vel diuisim ineaserint arresterint occupauerint detinuerint & suis v[er]sibus applicauerint, nec non occupare inuadere arrestare detinere ac eisdem suis v[er]sibus applicare similiter de facto presumant in animarum suarum periculum nec non Abbatum Monachorum & Conuentuum, Præpositique Decani & Capituli ac Abbatissæ & monialium monasteriorum præmissorum nec non eorundem tam in spiritualibus quam in temporalibus subditorum huiusmodi non modicum præiudicium atque damnum. Nos in præmissis Abbatib, Monachis & Conuentibus Præpositoq; & Decano & Capitulo Abbatissæ & monialib, Monasteriorum antedictoru[m] memoratis subdi u[i]q; eorundem tam in spiritualib, quam in temporalib, de oportuno remedio prouidere volentes discretioni vestra tenore præsentiū in virtute sancte obediētiae præcipiendo mandamus quatinus vos vel duo aut tria vel triū per vos vel alios seu aliū Abbatib, Monachis & Conuentib, Præposito Decano & Capitulo ac Abbatissæ & monialib, Monast. prædictorū eorundemq; tam in spiritualib, quam in temporalib, subditis sapientiis contra quoscunq; transgressores & violatores constitutionū & sanctionū eorundem cuiuscunq; status dignitatis & excellētiae

fuerint efficacis defensionis auxilio assistentes non permittatis eos contra ea. nonicas & legales sanctiones & constitutiones huiusmodi indebet molestat nec aon easdem constitutiones & sanctiones vbi & quando expedire viderit soleñiter publicates faciatis transgressores & violatores huiusmodi si & prout iustum fuerit ac vbi & quotiens expedierit tam diu excommunicatos anathematizatos publice nunciari donec ab eam undem talliarum impositione collectorum & quarumlibet extorsionum nec non bonorum Abbatum, Monachorum & Conuentuum Præpositique, Decani & Capituli ac Abbatissæ & monialium Monasterium supradictorum eorumdemque tam in spiritualibus quam in temporalibus subditorum inuasione, arrestatione, occupatione, detentione & applicatione omnino desistant, nec non etiam efficaciter restituant eisdem Abbatibus, Monachis & Conuentibus Præposito, Decano & Capitulo ac Abbatissæ & monialibus Monasteriorum sa peditorum subditisque eorundem memoratis occasione præmissorum per eosdem communiter vel diuisim laesis seu grauatis Tallias, Gabellas & exactiones ipsas ac etiam bona Abbatum Conuentuum & Monachorum Præpositique Decani & Capituli ac Abbatissæ Monialium Monasterium prædictorum nec non subditorum prefatorum eorundem arresta occupata detenta & applicata communiter vel diuisim ipsis aut quæ per se vel alios illo prætextu quomodolibet receperintimo verius temerè & illicitè usurpauerint à se liberè omnino relaxentac in manib. vestris iurarent quod de cætero talia non committant & ea committentibus non præstent auxilium consilium vel fauorem contradictores per censoriam Ecclesiasticam & aliam non oportuna remedia compescendo inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis. Cæteruni si forsan huiusmodi transgressorū aut violatorum vel ea fieri mandantium ipsisq; consentiencium seu dancium in illis per se vel alios directè vel indirectè publice vel occulte auxilium consilium vel fauorem præsentia promonitionibus & requisitionibus per vos de ipsis fiendis tutè securè vel commodè haberi nequirent. Nos vobis monitiones & requisitiones huiusmodi ac citationes quaslibet prædicta publica in locis affligenda publicis de quib. sit verisimilis coniectura quod ad notitiam dictorum citatorum & monitorum huiusmodi peruenire valeant facie ad plenam & tenore præsentium concedimus liberam facultatem volentes quod monitiones requisitiones & citationes huiusmodi perinde ipsos citatos monitos & requisitos ut præmittitur acent, ac si eis facta & insinuatæ præsentialiter & personaliter extinissent. Non obstatibus piæ memoriae Bonifacij Papæ VIII. quibus cauetur ne aliquis extra suam ciuitatem vel diocesim eorundem nisi in certis exceptis casibus & in illis ultra vnam dietam à fine sua diocesis ad iudicium euocetur. Seu ne iudices extra ciuitatem & diocesim in quibus deputati fuerint contra quoscunque procedera aut alij vel alii vices suas committere seu aliquos ultra vnam dietam à fine sua diocesis eorundem trahere præsumant dummodo ultra duas dietas aliquis auctoritate præsentium non trahatur ac de personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis quam aliis constitutionibus apostolicis contrariis qui busunque aut si allicui coniuncter vel diuisim à sede apostolica indulatum existat quod interdicti suspendi vel excommunicari vele extra aut ultra certa loca ad iudicium euocari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam vel expressam ac deverbao ad verbum de induculo huiusmodi mentionem.

Dat, Basilei III. Idus Octobr. sub anno à Nativitate Domini

Millesimo, quadringentesimo trigesimo

tertio,

Don